

สื่อและกลวิธีในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถมศึกษา

The Media and Strategy for Teaching English to Primary Children

มารีนีย์ ซีเลี้ยง และ ธนาธิป มโนคำ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

Marini Siliang and Thanatip Manokham

Ramkhamhaeng University Demonstration School (Elementary Level)

Corresponding Author, E-mail : marini.s@rumail.ru.ac.th

บทคัดย่อ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญและเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การจัดสื่อและกลวิธีในการสอนภาษาอังกฤษที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนแต่ละคน โดยเฉพาะเด็กระดับประถมศึกษาหากได้รับการปูพื้นฐานความรู้ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจะช่วยให้สามารถฝึกทักษะภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนและมีความรู้ในการใช้กลวิธีและเทคนิคในการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน รวมถึงมีการใช้สื่อ ร่วมกับการทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะทางด้านการพูด การฟัง การอ่านและการเขียนได้อย่างครบถ้วน อันจะทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานด้านภาษาที่ดี เกิดความมั่นใจและสามารถนำความรู้ในด้านภาษาไปต่อยอดในการพัฒนาความรู้ พัฒนาตนเอง และใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต

คำสำคัญ: สื่อการสอน; กลวิธีการสอน; ภาษาอังกฤษ; ประถมศึกษา

Abstracts

Nowadays, English is an important and necessary communication tool in daily life. The preparation of media and strategies for teaching English is good. That takes into account the differences between learners is a learning with a focus on individual learners. Especially in elementary school children, if they are educated and have a good attitude towards language learning, they will be able to practice their language skills effectively. Teachers need to plan and have the knowledge to use teaching strategies and techniques to suit their learners. Including the use of media together with activities that correspond to the content of the lessons. This will promote the learning and skills of speaking, listening, reading and writing. This will practice students to have a good foundation of language. They will be confident and able to apply knowledge in the language to further develop knowledge, self-development and use in their future careers.

* วันที่รับบทความ: 25 สิงหาคม 2564; วันที่แก้ไขบทความ 18 กันยายน 2564; วันที่ตอบรับบทความ: 20 กันยายน 2564

Received: August 25, 2021; Revised: September 18, 2021; Accepted: September 20, 2021

Keywords: The Media and Strategy; Teaching English; Primary Children

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจ ความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 56) จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในโลกปัจจุบันที่ประเทศไทยต้องเปิดประเทศเพื่อดำเนิน การค้าและการลงทุน รวมถึงการเคลื่อนไหวของแรงงานในกิจการต่าง ๆ อย่างเสรี โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่กระทรวงศึกษาธิการบังคับให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ตลอดต่อเนื่องของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยมุ่งหวังให้เยาวชนไทยรุ่นใหม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือและหาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง มีความมั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ และประกอบอาชีพหรือทำงานบนพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างชาญฉลาด (สุภาพรณ์ สิปปเวสม์, 2553 : 43)

จากการสังเกตพบว่า ในทุกวันนี้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ชั้นปฐมวัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นสูงสุดของโรงเรียน แต่ผลปรากฏว่าผู้เรียนยังไม่สามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนใหญ่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษจากการประเมินในระดับชาติอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับที่ไม่สูงมากนัก ในขณะที่สังคมโลกก้าวหน้าขึ้นทุกวัน ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ การเลือกใช้สื่อการสอนและกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้เขียนได้รวบรวมกลวิธีต่าง ๆ ที่ผู้เขียนได้เคยนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ สื่อการสอน กิจกรรม และเทคนิควิธีอื่น ๆ ดังนี้

1. สื่อการสอน (Instructional Media)

ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ (2553 : 23-30) กล่าวว่าสื่อเป็นสิ่งที่มีบทบาทสำคัญในการสอนตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าสื่อนั้นจะอยู่ในรูปแบบใดก็ตาม ล้วนแต่เป็นสิ่งที่สามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้น จากข้อความข้างต้นทำให้เห็นว่า การสอนภาษาอังกฤษนั้นสามารถใช้ทั้งสื่อการสอนแบบทำมือและสื่อการสอนที่ทันสมัยหรือเป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ การเลือกใช้สื่อการสอนขึ้นอยู่กับเนื้อหาบทเรียนและความเหมาะสม ว่าผู้สอนจะเลือกสื่อแบบใดมาใช้ในการสอน เช่น การนำรูปภาพมาสอนคำศัพท์ การนำ โปรแกรม Power Point มาสอนหลักภาษารวมถึงการนำวิดีโอหรือซีดีมาใช้ฝึกทักษะการฟัง เป็นต้น สื่อการสอนและกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษนั้นสามารถใช้ได้หลายอย่างหลายวิธี แต่สื่อที่น่าสนใจและกิจกรรมที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษได้มีดังนี้

1.1 รูปภาพ (Pictures)

Li-shing (1981 : 65) กล่าวว่ารูปภาพเป็นสื่อการสอนที่ผู้สอนสามารถจัดทำขึ้นได้ด้วยตนเอง เพื่อช่วยเสริมการเรียนรู้และความเข้าใจของผู้เรียนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับวัตถุสิ่งของ สถานที่ ประเพณี ความคิดเห็น และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียนไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน รูปภาพที่นำมาใช้ประกอบการสอนนั้นต้องเป็นภาพที่มีความน่าสนใจ สามารถดึงดูดความสนใจและสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียนนั้น ๆ อีกทั้งควรมีขนาดที่เหมาะสม สะดวกในการมองเห็นจากข้อความข้างต้นทำให้เห็นว่า รูปภาพสามารถช่วยทั้งการสอนคำศัพท์ในแง่ของการได้รับความหมายที่เป็นนามธรรมและยังสามารถทำให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น และเมื่อผู้เรียนได้เห็นลักษณะหรือสีสันทันทีจะเกิดการจดจำ สามารถนำไปใช้ในการฝึกทักษะการพูดและการเขียนคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากการสอนคำศัพท์ทั่วไปแล้วยังสามารถใช้รูปภาพเพื่อเป็นสื่อประกอบการสอนบทสนทนาหรือการสอนพูดเหมือนเป็นการเห็นภาพสถานการณ์จำลองแล้วเกิดการคิดต่อยอดว่าเหตุการณ์ต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น โดยผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการต่อยอดความรู้ได้จากงานวิจัยของ Trang (2015 : 98) พบว่าการใช้รูปภาพมาประกอบการสอนนั้น สามารถช่วยเสริมความสนใจของผู้เรียนได้ดี และสามารถนำมาเป็นสื่อในกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษได้ โดยการเลือกภาพที่เหมาะสมมาประกอบหลักฐานการเรียนรู้และถ่ายทอดเรื่องราวจากรูปภาพได้ ถ้าหากรูปภาพที่นำมาใช้น่าสนใจก็จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือ มีการตอบสนองที่ดีและให้ความสนใจในกิจกรรมที่ผู้สอนจัดได้ดียิ่งขึ้น

ในประสบการณ์ของผู้เขียนเอง มักจะใช้รูปภาพเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจความหมายคำศัพท์และเห็นเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถนำรูปภาพที่หาได้ง่ายจากนิตยสาร หนังสือพิมพ์ การ์ตูนที่ช่วยดึงความสนใจของเด็กๆ ได้เป็นอย่างดี

1.2 เพลง (Songs)

เอกรินทร์ สังข์ทอง (2546 : 53) กล่าวว่าในยุคปัจจุบันเพลงสากลเป็นที่นิยมและมีอิทธิพลอย่างมากในประเทศไทย เพราะมีการนำเพลงสากลมาใช้ในการร้องประกวด ฟังเพื่อความบันเทิง รวมถึงใช้ประกอบการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย เพลงสามารถถ่ายทอดให้เห็นถึงอารมณ์ ความรู้สึกได้จากข้อความข้างต้น ผู้สอนสามารถนำเพลงมาประกอบกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการฟังโดยการเติมคำศัพท์ที่หายไปในช่วงว่าง การแปลเพลงภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเพื่อฝึกทักษะการแปลภาษา การศึกษาเกี่ยวกับคำคล้องจอง เรียนรู้การออกเสียงเลียนแบบเจ้าของภาษา เป็นต้น การที่ผู้เรียนสามารถถอดเพลงภาษาอังกฤษได้นับเป็นก้าวแรกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงต่อไปได้ ทุกวันนี้เพลงสากลนั้นมีหลากหลายแนว ดังนั้นผู้สอนจึงต้องเลือกเพลงที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนมาใช้ในการประกอบการสอน เพราะหากนำเพลงที่เก่ามากเกินไปมาใช้สอนก็อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้ จากงานวิจัยของ Rosova (2007 : 43) พบว่า การนำเพลงมาใช้ในการสอนภาษานั้นมีการพิสูจน์แล้วว่าเพลงสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้เห็นเนื้อเพลงในรูปแบบประโยค ได้ฝึกทักษะการฟังเสียงเจ้าของภาษา และเกิดการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาได้ดีขึ้น โดยที่ผู้สอนสามารถนำบทเพลงมาใช้ในบทเรียนได้เพราะการนำเพลงมาใช้ในการประกอบการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาทักษะการฟัง ได้เรียนรู้เนื้อหาของเพลงนั้น ๆ และยังก่อให้เกิดความผ่อนคลายได้อีกด้วย

จากประสบการณ์ของผู้เขียนได้พยายามสอดแทรกบทเพลงในบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยบทเพลงที่นำมาใช้สอนนั้น มักจะเลือกใช้เพลงที่ผู้เรียนสามารถเห็นรูปแบบประโยคและไวยากรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจำได้ เมื่อใช้เพลงเป็นสื่อจะก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินได้เป็นอย่างดี

1.3 ภาพยนตร์ (Motion Picture)

Janssens (1977 : 78) กล่าวว่าภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีการเคลื่อนไหวและก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นสื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนชมภาพยนตร์เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัว อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็นเพราะผู้เรียนได้เห็นสีหน้าท่าทาง และคำพูดของตัวละครไปพร้อม ๆ กัน จากคำกล่าวข้างต้นผู้เขียนขอยกตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง **Beauty and the Beast** ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการฟัง ได้รู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ที่ไม่เคยได้พบมาก่อน และได้เรียนรู้วัฒนธรรมตะวันตกผ่านตัวละคร การแต่งกาย การรับประทานอาหาร เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถตั้งคำถามจากเนื้อเรื่องและแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน ๆ ได้เห็นลำดับเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ทำให้เกิดการวิเคราะห์ตัวละคร บุคลิก ลักษณะนิสัย อีกทั้งยังสามารถสรุปเนื้อหาและข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ได้เห็นภาพตัวอย่างประกอบและยังสามารถทำให้เกิดความประทับใจได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Berk (2009 : 1-21) พบว่าการนำภาพยนตร์ การ์ตูนหรือคลิปสั้น ๆ มาเป็นสื่อในการสอนนั้นสามารถดึงดูดความสนใจในช่วงก่อนเรียนได้ดี เป็นการเตรียมเข้าสู่เนื้อหาที่ดีซึ่ง

ภาพยนตร์อาจจะเป็นฉากหนึ่งของเรื่องก็ได้ การใช้สื่อนี้จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถจดจำ เกิดความเข้าใจ เห็น ภาพวัฒนธรรมและภาษาได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถนำมาใช้ในชั้นสอนหรือสรุปได้ ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะใช้สอนในเรื่องใด เพราะการที่ผู้เรียนได้เห็นภาพเคลื่อนไหวที่มีมิติจะช่วยให้พวกเขาเกิดจินตนาการตามได้

จากประสบการณ์ของผู้เขียน เคยให้ผู้เรียนลองเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการชมภาพยนตร์ ปรากฏว่าผู้เรียนชอบมาก ได้ฝึกฟังสำเนียงของเจ้าของภาษา อีกทั้งได้เห็นวัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ และเห็นลำดับเหตุการณ์ ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เกิดการเรียนรู้ในหลายมิติที่น่าสนใจ ชื่นชอบ

1.4 บัตรคำ (Flash Cards)

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2553 : 23-30) กล่าวว่า บัตรคำเป็นสื่อการสอนที่ทำได้ง่าย สะดวก เก็บรักษาได้ง่าย ไม่เปลืองเนื้อที่ ขนาดของบัตรคำอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับจำนวนของตัวอักษรและคำที่ใช้ในการสอน ใช้เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์คำหนึ่ง ๆ ให้ถูกต้อง และให้เห็นลักษณะหรือตัวอักษรที่ประกอบกันขึ้นเป็นคำศัพท์นั้น ๆ รวมทั้งสามารถใช้ทบทวนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์หรือคำต่าง ๆ ได้ จากข้อความข้างต้นทำให้เห็นว่าในการสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนสามารถนำบัตรคำมาใช้ฝึกในด้านต่าง ๆ เช่น ใช้ฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงคำหรือประโยคให้ถูกต้อง ใช้ประกอบกับรูปภาพเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ฝึกให้ผู้เรียนสามารถแต่งประโยคให้ถูกต้อง โดยดูคำศัพท์ต่าง ๆ จากบัตรคำจำนวนหนึ่งและให้เรียงลำดับคำเป็นประโยคที่ถูกต้องได้ใจความ จะเห็นว่าบัตรคำเป็นสื่อการสอนที่ใช้กันอย่างแพร่หลายเพราะมีประโยชน์ในการสอนคำศัพท์ เมื่อผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์พวกเขาจะสามารถนำคำเหล่านั้นไปสร้างเป็นประโยคได้ และยังสามารถแต่งเรื่องราวต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น เราจะเห็นได้ว่าคำศัพท์นั้นสามารถนำมาช่วยฝึกทักษะทางภาษาได้ครบทุกทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเริ่มจากหน่วยย่อย เสียง คำและประโยคไปสู่เนื้อเรื่อง การจัดกิจกรรมในด้านคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนนั้น ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความหมายของคำศัพท์ที่เหมาะสมกับรูปประโยคที่จะสอนและเป็นคำศัพท์ที่นิยมใช้กันอยู่เป็นประจำเพื่อช่วยในการสื่อความหมาย การสอนคำศัพท์นั้นผู้สอนควรอธิบายคำที่สามารถนำไปใช้ได้หลายความหมาย กล่าวคือ สามารถนำไปใช้ได้บริบทที่หลากหลายหรือความหมายที่แตกต่างกัน โดยผู้สอนควรศึกษาคำศัพท์คำนั้น ๆ ให้ลึกซึ้งเพื่อที่จะใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพราะหากใช้คำผิดก็อาจจะส่งผลให้ความหมายเปลี่ยนไปและอาจทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายเกี่ยวกับคำศัพท์นั้นไขว้เขวไปด้วย

จากประสบการณ์ของผู้เขียน มักจะนำบัตรคำมาใช้สอนคำศัพท์ใหม่ๆ เมื่อขึ้นบทเรียนใหม่หรือสอนคำศัพท์ก่อนเรียนเนื้อหาการอ่าน (Reading) ผู้เรียนจะได้เห็นคำต่างๆ ผ่านตาและเกิดการจดจำตัวอักษร ส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายและเข้าใจคำใหม่ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

1.5 สื่อออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต (Online Media)

ปัจจุบันโลกของเราเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ยุค 4.0 มีเทคโนโลยีที่หลากหลายและทันสมัย คอยอำนวยความสะดวก โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ที่สามารถดาวน์โหลดได้จากเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่น โปรแกรม **Online Dictionary** ผู้เรียนสามารถค้นคว้าคำศัพท์และแปลภาษาจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ได้เห็นตัวอย่างการใช้คำศัพท์ในประโยคและนำมาใช้ได้อย่างถูกต้อง ในส่วนของ **e-book** เป็นหนังสือออนไลน์ ที่มีข้อดีคือสามารถเปิดอ่านในโทรศัพท์มือถือได้ อีกทั้งยังสะดวกในการพกพา นอกจากนี้ยังมีการสอนทางไกล ที่เป็นการจัดการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน สามารถเรียนรู้ ข้ามประเทศได้ด้วย โดยอาศัยการเชื่อมต่อผ่านระบบ อินเทอร์เน็ตก็จะสามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยไม่ต้องเดินทางไปยังต่างประเทศ นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถ เรียนรู้ได้ด้วยตนเองหรือสนทนากับเจ้าของภาษาได้โดยตรง เพราะมีการจัดการเรียนการสอนแบบ **Real time** มีการถ่ายทอดสด รวมถึงการส่งงานด้วยระบบ **E-learning** ซึ่งมีให้เลือกอย่างหลากหลาย สะดวกสบายมากยิ่งขึ้น สิ่งเหล่านี้จะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างมาก อีกทั้งยังช่วย สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับกิดานันท์ มลิทอง (2548 : 87) ที่กล่าวว่า เมื่อมี สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้เกิดขึ้น จะทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นง่ายขึ้นเพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ได้ทั้งจากในห้องเรียน และยังสามารถเรียนได้จากที่บ้านในช่วงเวลาว่างเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ได้ ตลอดเวลา

จากประสบการณ์ของผู้เขียน ได้มีการแนะนำให้ผู้เรียนหมั่นค้นหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อออนไลน์ ในรูปแบบต่าง ๆ เพราะเด็กยุคนี้จะให้ความสนใจกับสื่อออนไลน์เป็นอย่างมาก มีคำหรือประโยคภาษาอังกฤษ มากมายในสื่อต่างๆ ส่งผลให้ผู้เรียนอยากรู้ความหมาย จึงเกิดทักษะทางภาษาขึ้น เพราะผู้เรียนสามารถค้นคว้า หาความรู้ได้ตลอด เมื่อผู้เรียนได้ฝึกฝนด้วยตนเองอยู่เสมอก็จะเกิดการเพิ่มพูนความรู้อย่างไร้ขีดจำกัด

1.6 คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

ศุภนิต อารีย์หทัยรัตน์ (2555 : 142) กล่าวว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจัดเป็นสื่อการเรียนการสอน ทางคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่ง ซึ่งใช้ความสามารถของคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอสื่อประสม ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก แผนภูมิ กราฟ ภาพเคลื่อนไหวและเสียง เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียน ในขณะที่คอมพิวเตอร์มี ข้อได้เปรียบเหนืออุปกรณ์อื่น ๆ เช่น สไลด์ หรือสื่อการสอนอื่น ๆ ที่จัดเป็นสื่อการสอนแบบไม่มีปฏิสัมพันธ์ จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่า การเรียนจากคอมพิวเตอร์ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมได้หลายลักษณะ กิจกรรม เหล่านี้ไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย การคิดนำหรือคิดตามย่อมมีส่วนผูกประสานให้โครงสร้างของการจำดีขึ้น คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความน่าสนใจและเหมาะสมแก่การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เนื่องจากมี ลูกเล่นอีกทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเนื้อหาที่ผู้สอนได้นำมาสอน เช่น การเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบทเรียน ต่าง ๆ ในบทเรียนจะมีภาพประกอบมีภาพเคลื่อนไหว รวมถึงอาจจะมีวิดีโอประกอบ (**Video**) เช่น บท สนทนาทางภาษาที่แทรกเข้าไปคล้ายกับโปรแกรม **Power Point** แต่ว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะมีความ

ทันสมัยมากกว่า รวมถึงผู้เรียนยังสามารถทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เปรียบเทียบกับแบบทดสอบหลังเรียน (post-test) เพื่อเปรียบเทียบผลความรู้ โดยที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง และทราบผลคะแนนได้ทันที นอกจากนี้โปรแกรมนี้ยังมีเสียงประกอบทำให้เกิดความเพลิดเพลินระหว่างเรียน ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chartrand (2002 : 56) ที่พบว่าการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถช่วยในการเรียนรู้ทางภาษาได้ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ โปรแกรมนี้สามารถช่วยพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยนั้นผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เด็กเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

จากสื่อการสอนต่าง ๆ ข้างต้นจึงสรุปได้ว่า สื่อการสอนนั้นมีมากมายหลายชนิด ผู้เขียนได้ยกตัวอย่างของสื่อการสอนภาษาอังกฤษมาเพียงบางส่วนเท่านั้น เพื่อให้ผู้ศึกษาได้เห็นประโยชน์ คุณค่า และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งผู้อ่านสามารถศึกษาค้นและเลือกใช้สื่อจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้มากมาย ทั้งจากในหนังสือ ห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ทางออนไลน์ เพราะสื่อนี้มีประโยชน์มากมาย ดังนั้นในการจัดกระบวนการเรียนการสอน โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูดที่จำเป็นจะต้องใช้สื่อที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น เพลง ภาพยนตร์ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น สื่อเหล่านี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจยิ่งขึ้น และกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอีกด้วย

2. กิจกรรม (Activities)

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมได้อย่างหลากหลายขึ้นอยู่กับว่าผู้สอนจะเน้นทักษะใด ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน การทำกิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการทำงานร่วมกันระหว่างเพื่อนและผู้สอนได้ เพราะการทำกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ในการจัดกิจกรรมนั้นสามารถจัดเป็นกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่มได้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาอย่างสูงสุด

การทำกิจกรรมร่วมกับการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้ผ่อนคลายจากการเรียนเนื้อหาหนัก ๆ ผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีความรู้สึว่าได้เรียนปนเล่น เพราะการจัดกิจกรรมที่หลากหลายนั้นเหมาะกับเด็กในวัยประถมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเด็กช่วงวัยนี้จะมีการจดจำหรือมีสมาธิกับเนื้อหาได้ไม่มากนัก ดังนั้นการใช้กิจกรรมเข้ามาช่วยจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการฝึกประสบการณ์ที่ดีและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษจากสถานการณ์จริง

ในส่วนของกิจกรรมที่จะนำมาช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนั้นมิตั้งนี้ การแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกมทางภาษา การฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ รวมไปถึงเทคนิคต่างๆ เช่น การปลูกฝังเจตคติ และการเรียนแบบร่วมมือ

2.1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role playing)

รัตนวดี โชติกพนิช (2553 : 54) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีสอนอีกแบบที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด พูด ฟัง และแสดงกิริยาตามสภาพต่าง ๆ ในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารที่ใกล้กับความเป็นจริงในชีวิต ซึ่งสามารถใช้ในการฝึกพูดบทสนทนาได้ การแสดงนี้อาจจะทำให้นักเรียนที่ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนกลับกลายเป็นผู้ที่กล้าพูดและสนุกต่อการแสดงบทบาทสมมตินั้นด้วย จากข้อความข้างต้น ผู้สอนสามารถกำหนดสถานการณ์หรืออาจจะให้ผู้เรียนร่วมกันเสนอพวกเขาสนใจ จากนั้นผู้เรียนกำหนดบทบาทตัวละครที่มีความเหมาะสมกับบริบทนั้น ๆ แล้วเตรียมบทสนทนาให้สอดคล้องกับหัวข้อที่ได้รับ บางครั้งอาจมีการจัดเตรียมฉากและเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การจัดกิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมสอดแทรกไปด้วย จะเห็นว่าบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษอีกวิธีหนึ่งที่มีความน่าสนใจ และผู้สอนหลายท่านนิยมนำไปใช้ฝึกทักษะทางภาษากันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนเองเพราะพวกเขาได้ฝึกฟังและพูดในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด จึงจัดว่ากิจกรรมนี้มีประโยชน์และช่วยให้การเรียนรู้เกิดความสนุกสนาน เมื่อผู้เรียนสามารถฟังและเข้าใจความหมายของคำเขาย่อมสามารถเข้าใจความหมายของประโยคได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Moris (2003 : 28) พบว่า การแสดงบทบาทสมมติหรือสถานการณ์จำลองในการจัดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจลำดับเหตุการณ์ว่าสิ่งใดเกิดก่อนเกิดหลัง เมื่อผู้เรียนได้รับบทในสถานการณ์นั้น ๆ เขาจะเข้าใจบริบทของเหตุการณ์ได้โดยการใช้ทักษะการฟังและการพูดฝึกการสื่อสาร การถ่ายทอดข้อมูล อีกทั้งยังเข้าใจความสัมพันธ์ ความหมาย น้ำเสียงที่สื่อออกไปและเห็นความเชื่อมโยงของตัวละครต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายเหมือนเป็นการจำลองสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

จากประสบการณ์ของผู้เขียน ได้เคยจัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติพบว่า ผู้เรียนได้นำความรู้จากการเรียนมาประยุกต์ใช้ได้ทั้งทักษะการฟังพูด ฝึกส่งสารจากผู้พูดไปยังผู้ฟังได้เป็นอย่างดี เกิดการโต้ตอบระหว่างบุคคล มีความท้าทาย เกิดความกล้าแสดงออกและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2.2 เกมทางภาษา (Games)

การใช้เกมต่าง ๆ เข้ามาทำกิจกรรมในบทเรียนเหมาะกับการสอนในระดับประถมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเด็กเล็กมีความสนใจในการเล่นเพราะพวกเขาจะได้ร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นและเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น Simon Says เป็นกิจกรรมที่ช่วยในการฝึกการฟังและฝึกสมาธิได้เป็นอย่างดี ในเกมบิงโก (Bingo) ผู้เรียนสามารถเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านการฟังและการเขียนเกิดการจดจำคำโดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย นอกจากนี้ยังมีเกมสะกดคำ (Spelling bees) เป็นกิจกรรมที่ฝึกการทบทวนการสะกดคำให้ตรงกับ ความหมาย ผู้เรียนเกิดความท้าทายเมื่อได้ทำการทดสอบหรือมีการแข่งขันชิงรางวัลกับเพื่อน ๆ เป็นต้น จากตัวอย่างเกมข้างต้นจะเห็นว่าเกมเป็นหนึ่งในกิจกรรมที่นำไปใช้ได้ผลจริงในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จากนานมีบุ๊ค (2538 : 87) พบว่าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากกิจกรรมเกมมากที่สุด

ผู้สอนควรเลือกเกมให้เหมาะสมกับบทเรียนและผู้เรียน รวมทั้งเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียนด้วย ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสร่วมทำกิจกรรมและให้กำลังใจและคำชมเชยภายหลังการเล่น เพื่อเป็นการเสริมแรงทางบวกที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้

จากประสบการณ์ของผู้เขียน การเล่นเกมทางภาษาก่อนเรียนถือว่าการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดีมาก เพราะในวัยนี้จะชอบทำกิจกรรมมากกว่าที่จะเน้นเรียนแบบจริงจัง เป็นการดึงดูดความสนใจ มีการโต้ตอบ การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น ได้ฝึกคำศัพท์และไวยากรณ์ง่ายๆ สดแทรกไปในรูปแบบของเกม

2.3 การฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ (Pronunciation)

Lado & Fries (1973 : 76) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนออกเสียงได้ถูกต้อง เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้ในด้านภาษา การที่ผู้เรียนจะสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องนั้นพวกเขาจะต้องเริ่มฝึกออกเสียงตั้งแต่วัยเด็ก จากประสบการณ์ของผู้สอนพบว่า ในภาษาอังกฤษมีทั้งเสียงที่ใกล้เคียงและแตกต่างกันกับภาษาไทย เช่น การอ่านออกเสียงและการสะกดคำศัพท์ (Phonics) รวมถึงการเน้นเสียงในคำ (Stress) และระดับน้ำเสียง (Intonation) เป็นต้น ซึ่งในวัยเด็กผู้เรียนในระดับปฐมวัยจะได้ฝึกท่อง A-Z ที่มีความคล้ายกับภาษาไทยที่จะต้องฝึกท่อง ก-ฮ ผู้เรียนต้องเรียนรู้การออกเสียงและการเทียบเสียงจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เนื่องจากการเทียบเสียงพยัญชนะบางตัวนั้นสามารถเทียบเสียงอักษรได้หลายลักษณะ เช่น ตัว P สามารถเทียบอักษรภาษาไทยเป็น พ, ภ, ผ, ป ได้ ซึ่งถือว่าค่อนข้างซับซ้อน ดังนั้นผู้สอนจะต้องฝึกฝนผู้เรียนให้มีความเข้าใจและแม่นยำในการนำไปใช้ โดยหมั่นฝึกฝนการออกเสียงและเทียบเสียงภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ อีกกรณีหนึ่งในภาษาไทยจะไม่มีเสียงท้ายเหมือนกับภาษาอังกฤษ เช่น เสียง st จากคำว่า first, เสียง ck จากคำว่า sick ดังนั้นผู้สอนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน และปลูกฝังให้ผู้เรียนหมั่นฝึกฝนเรียนรู้ตั้งแต่วัยเด็กเพื่อเป็นพื้นฐานให้พวกเขาออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

3. เทคนิควิธีอื่น ๆ

นอกจากจะมีสื่อและกิจกรรมที่หลากหลายแล้วยังมีเทคนิควิธีอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้

3.1 การปลูกฝังเจตคติที่ดี (Attitude)

การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมและสื่อประกอบการเรียนการสอนเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เพราะเด็กจะเรียนได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี นอกจากนี้เจตคติยังเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เพราะเมื่อผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้วพวกเขาจะเกิดความชอบและใส่ใจในการเรียน ส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปได้อย่างยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้สอนจะต้องสอนให้เด็กเห็นถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษว่ามีประโยชน์อย่างไร พร้อมกับยกตัวอย่างให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ สิ่ง

เหล่านี้จะส่งผลให้ผู้เรียนมีใจรักที่จะเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวของอบรม สนิทบาล (2521 : 53) ที่ได้กล่าวว่า ปัจจัยอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษาเป็นไปอย่างดี คือการเรียนรู้ของผู้เรียนจะได้ผลก็ต่อเมื่อเขาชอบผู้สอน สิ่งที่มาตามก็คือทำให้เขาชอบวิชาที่เรียนชอบกิจกรรมที่ผู้สอนจัดขึ้น เมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับผู้เรียนแล้ว การเรียนภาษาอังกฤษก็จะไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป

เมื่อผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ที่ดีแล้ว ผู้เรียนก็จะสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติในชีวิตประจำวันได้ พวกเขาจะนำความรู้ไปใช้ในการศึกษาต่อในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้ ในทุกวันนี้ไม่ว่าผู้เรียนจะเรียนด้านใดก็ตาม เขาจะต้องใช้ความรู้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น จึงเห็นได้ว่าการมีพื้นฐานทางภาษาที่ดีเป็นหนึ่งในคุณสมบัติที่มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนประกอบอาชีพที่ดีในอนาคตได้ ตัวอย่างเช่น ครูสอนภาษาอังกฤษสามารถสอนภาษาอังกฤษได้โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ที่เกิดจากการสั่งสมมาแล้วนำไปสอนเกิดการถ่ายทอดการเรียนรู้ไปยังผู้เรียน ตัวอย่างอาชีพอื่น ๆ เช่น พนักงานต้อนรับงานประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ อาชีพเหล่านี้ต้องมีการพบเจอกับชาวต่างชาติต้องมีการสื่อสารสนทนาเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน โดยมีภาษาอังกฤษเป็นตัวกลางในการสื่อสาร ในขณะที่หลายคนมีความใฝ่ฝันที่จะทำงานในสายการบิน ความสามารถทางภาษาก็คือเป็นส่วนสำคัญที่ผู้ประกอบการจะรับพิจารณาในการเข้าทำงาน

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เมื่อผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแล้วย่อมส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในสิ่งที่พวกเขาชอบได้เป็นอย่างดี เกิดความมั่นใจและสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ดี จากประสบการณ์ของผู้เขียนเองนั้น ได้พยายามสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่เครียด เพิ่มความสนุกสนาน และสอนในสิ่งที่ไม่ยากเกินไป ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจที่ดีในการเรียน

3.2 การปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกต (Observation)

ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนที่เริ่มตั้งแต่ตื่นเข้ามาโรงเรียนหรือการไปในสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นห้างสรรพสินค้า โรงแรม สนามบิน หรือสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ มักจะพบกับป้ายต่าง ๆ ทั้งในรูปคำศัพท์ประโยคหรือข้อความอย่างแพร่หลาย ผู้สอนควรมีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้รู้จักสังเกตว่า ในระหว่างทางมาโรงเรียน ผู้เรียนได้พบเจอคำศัพท์ภาษาอังกฤษอะไรบ้าง ให้ผู้เรียนได้ฝึกสังเกตและจดบันทึกแล้วนำมาแบ่งปันความรู้กับเพื่อน ๆ ในห้องเรียน เพราะทุกวันนี้มีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทยเป็นจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ เราจะพบเห็นข้อความต่าง ๆ ตามป้ายประกาศ ป้ายโฆษณาตามท้องถนนว่ามีทั้งข้อความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่คนส่วนใหญ่ไม่เห็นถึงความสำคัญหรือไม่สนใจกับเนื้อความที่เป็นภาษาอังกฤษแต่อย่างใด ดังนั้นผู้สอนจะต้องปลูกฝังให้ผู้เรียน เห็นความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเริ่มจากการฝึกสังเกตจากสิ่งรอบตัว เช่น คำบนป้ายต่าง ๆ ที่พบเห็นได้ตามท้องถนน รายการอาหารที่มักจะมีชื่อรายการอาหารแบบสองภาษา เช่น Fried rice (ข้าวผัด), Papaya salad (ส้มตำ) เป็นต้น กลวิธีนี้นับว่าเป็นวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักสังเกตคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนสะสมคำศัพท์จากสิ่งรอบตัวและมีคลังคำศัพท์มากขึ้น อีกทั้งยัง

สามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้ในการพูดหรือเขียนเล่าเรื่องได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้เขียนเองได้พยายามสนับสนุนและคอยกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักการสังเกตตลอดเวลา จนมีผู้เรียนมาเล่าให้ฟังว่าตนไปพบเจออะไรมาบ้าง ถือเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้สอน ผู้เรียนและเพื่อน ๆ ร่วมห้อง

3.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน Learning Together หรือ LT เป็นหนึ่งในวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้กิจกรรมแบบกลุ่มเรียนรู้ร่วมกันโดยสมาชิกในกลุ่มมี 4-5 คน ที่มีระดับความรู้ต่างกัน ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-6 ผู้สอนทำการสอนทั้งชั้นร่วมกัน เด็กแต่ละกลุ่มทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากผลงานของกลุ่ม ซึ่งการจัดกิจกรรมรูปแบบนี้มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันเอกสาร เรียนรู้การแบ่งงานที่เหมาะสมและการให้รางวัลกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี ทฤษฎี (2548 : 38)

ที่กล่าวว่าการจัดกระบวนการเรียนรู้ในปัจจุบันมุ่งเน้นความสำคัญที่ตัวผู้เรียนโดยเปิดโอกาสให้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในทุกกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาความสามารถในการแสวงหาความรู้และการนำความรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ รวมทั้งปลูกฝังความมีคุณธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544 : 54) กล่าวว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะต่าง ๆ จากการเรียนมีหลายวิธี เช่น การสอนแบบบรรยาย การสอนทักษะปฏิบัติ การสอนอภิปราย การสอนสัมมนาและการสอนโดยให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง นอกจากนี้ทฤษฎี ทฤษฎี (2552 : 65) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือยังเป็นทฤษฎีที่เน้นการให้ผู้เรียนช่วยกัน ในการเรียนรู้โดยมีการจัดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีความสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่มและมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบต่องานร่วมกัน จึงทำให้ผลงานที่ออกมามีคุณภาพเพราะได้ผ่านกระบวนการมาเป็นอย่างดี

กรมวิชาการ (2544 : 87) กล่าวถึงประโยชน์ที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือว่าช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักใช้เวลาส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน จากข้อความข้างต้นสอดคล้องกับการนำกิจกรรมเกมทางภาษามาใช้ในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี จึงเห็นว่าผู้ร่วมกิจกรรมเหล่านี้ เช่น เกมทางภาษา จัดเป็นหนึ่งในการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยสนับสนุนให้ผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทั้งชั้นมีความรู้และประสบการณ์ด้วยวิธีการต่างๆ โดยกิจกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2549 : 85) กล่าวว่ากิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ทำให้

ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าได้จากการแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ จากงานวิจัยของ Boyle & Gillies (2009 : 55) พบว่าผู้เรียนตอบสนองการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มได้เป็นอย่างดี และพวกเขายังได้เรียนรู้การบริหารจัดการภายในกลุ่มได้ เช่น เรื่องการบริหารเวลา การมอบหมายหน้าที่ต่าง ๆ อีกทั้งการทำงานกิจกรรมกลุ่มยังมีความท้าทาย เกิดการแข่งขัน มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม เป็นการฝึกฝนให้เด็กมีทักษะทางสังคม ทำให้เกิดมิตรภาพและความร่วมมือที่ดีต่อกัน สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้ผู้เรียนทำงานออกมาได้ดีและประสบผลสำเร็จ

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเองได้พยายามจัดกิจกรรมและสอดแทรกการเรียนรู้แบบร่วมมือเมื่อมีโอกาส จากการสังเกตผู้เรียนระหว่างทำกิจกรรมนั้น พบว่านักเรียนมีความสุขในการเรียน เกิดการแบ่งงานตามความถนัด มีการช่วยเหลือกันและกันภายในกลุ่ม และที่สำคัญผลงานที่ทำออกมาถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก

สรุป

ในปัจจุบันสื่อการสอนมีหลายรูปแบบรวมไปถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเทคนิควิธีที่หลากหลายทุกสิ่งล้วนแล้วแต่มีประโยชน์และคุณค่าแตกต่างกันออกไป ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพราะจะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อและการจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้งการฝึกทักษะทางภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในทุกทักษะทั้งด้านการฟัง พูด อ่านและเขียนได้อย่างครบถ้วน เนื่องจากภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญมากและถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ดังนั้นการที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษได้ดี จะต้องเกิดจากการสั่งสมความรู้ทั้งจากในห้องเรียนและนอกห้องเรียนประกอบกัน โดยผู้สอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนที่ดี การจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัว สิ่งเหล่านี้จะช่วยหล่อหลอมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี สุดท้ายนี้ผู้เขียนมีความเชื่อว่า หากผู้เรียนมีความพยายามใฝ่เรียนรู้แล้ว เชื่อได้เลยว่าผู้เรียนทุกคนจะต้องประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างแน่นอน ดังประโยคที่ว่า “Practice makes perfect”

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). *เทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ*. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). *เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทิตนา แคมมณี. (2548). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2552). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นานมีบุ๊คส์. (2538). *เกมสนุกฝึกภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). *เทคนิคและการสอนอาชีวศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. (2553). *หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัตนวดี โชติกพนิช. (2553). *ปฏิบัติการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษก่อนการฝึกสอน*. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2549). *หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศุภณิต อารีย์หทัยรัตน์. (2555). *สื่อและกิจกรรมในการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภาภรณ์ ลิปปเวสม์. (2553). *Smile 4*. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- อบรม สันภิบาล. (2521). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- เอกรินทร์ สังข์ทอง. (2546) *ผลงานนำเสนอเพื่อขอรับการประเมินประสิทธิภาพการสอนและการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์*. ปัตตานี: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- Berk, R. A. (2009). Multimedia teaching with video clips: TV, movies, YouTube, and mtvU in the college classroom. *International Journal of Technology in Teaching and Learning*. 5 (1), 1-21.
- Boyle, M., & Gillies, R. M. (2009). *Teachers' reflections on cooperative learning: Issues of implementation*. Queensland: Elsevier Ltd.
- Chartrand, R. G. (2002). *The Effectiveness of Using Computer Assisted Instruction in Teaching English as a Foreign Language in a Japanese Secondary School*. Fukuoka: MA TESOL Collection.
- Janssens, R. (1977). *Stimulating Motivation through Audio-Visual Aids Based on English by Radio Vision*. ELT Journal.
- Lado, R., & Fries, C. (1973). *English Pronunciation: Exercises in Sound Segments, Intonation, and Rhythm*. Ann Arbor: The University of Michigan Press.
- Li-shing, T. (1981). "English through Pictures" *Forum*, Vo. XIX, No. 4, October.
- Moris, R. V. (2003). *Acting out history: Students reach across time and space*. International Journal of Social Education.
- Rosova, V. (2007). *The Use of Music in Teaching English*. Brno: Masaryk University.
- Trang, N. T. (2015). *Using Pictures as Motivating Factors in Speaking Lessons*. Hanoi: Vietnam International University.